

АСТРОФИЗИКА

Раздел 3. Локални вселени

Точка I. Синове-Създатели – създатели и управители на локалните вселени

Точка А. Локалните вселени са творения на уникалните Райски Синове-Създатели

(21:0.1) Синове-Създатели са създателите и управителите на локалните вселени на времето и пространството. Тези създатели и властващи имат двойствен произход, олицетворявайки качествата на Бог-Бащата и Бог-Сина. Но всеки Син-Създател се отличава от всеки друг; всеки е уникален в своята същност и личност; всеки „единороден Син“ е въплъщение на свършения божествен идеал.

Точка Б. Синове-Създатели преминават допълнителна подготовка, преди да започнат работа по организиране на локална вселена

(21:2.1) Райските Синове от първичната категория са проектантите, създателите, строителите и управляващите своите владения - локалните вселени на времето и пространството, основните съзидателни единици в седемте еволюционни свръхвселени. Синът-Създател получава правото да избира мястото на своята бъдеща дейност в пространството, но още преди да може да пристъпи към физическата организация на своята вселена, той трябва да отдели много време за наблюдаване и изучаване усилията на своите старши братя в различните творения, разположени в свръхвселената на неговата планирана дейност. Но първото, през което трябва да премине един Син Михаил, е допълнителният и уникален опит по наблюдаване на Рая и подготовка в Хавона.

Точка В. Когато Син-Създател сключва съюз с Дъщеря на Безкрайния Дух се появява велико множество деца на локалната вселена

(21:2.9) Когато подобен свършен и божествен Син получи на свое разположение избраната за своята вселена област от пространството, когато са решени началните проблеми, свързани с материализацията на вселената и поддържането на общото равновесие, когато е сключен действителен и плодотворен съюз с допълващата го Дъщеря на Безкрайния Дух, тогава този Вселенски Син и този Вселенски Дух поставят основата на връзката, на която е съдено да доведе до появата на великото множество деца на локалната вселена. Във връзка с това събитие Съзидателният Дух, средоточие на Райския Безкраен Дух, изменя своята природа, придобивайки личните качества на Духовна Майка на локалната вселена.

Точка II. Еволюция на локалните вселени

(32:0.1) Локалната вселена представлява творението на Син-Създател, който принадлежи към Райската категория на Михаиловците. Тя включва сто съзвездия, всяко от които наброява сто системи от обитаеми светове, като общо всяка система обединява около хиляда обитаеми сфери.

(32:0.2) Всички тези вселени на времето и пространството са еволюционни. Съзидателният план на Райските Михаиловци винаги предвижда постепенна еволюция и последователно развитие на физическата, интелектуална и духовна природа и възможностите на разнообразните създания, които населяват различните типове сфери на локалната вселена.

(32:1.1) На довселенския стадий пространствената сила и първичните енергии са подвластни на Райските Главни Организатори на Силата, но в пределите на свръхвселените, когато проявяващата се енергия започва да се подчинява на локалната или линейната гравитация, те отстъпват своето място на управляващите енергията на съответната свръхвселена.

(32:1.2) Тези управляващи енергията действат самостоятелно на предматериалните и постсилови фази на съответната локална вселена. Съответният Син-Създател не може да пристъпи към организация на вселената, докато управляващите енергията не мобилизират пространствените енергии, достатъчни за осигуряване на материален фундамент - истински слънца и материални сфери, за възникващата вселена.

(32:1.3) Всички локални вселени притежават приблизително еднакъв енергиен потенциал, макар да се отличават значително по своите физически размери, а съдържанието в тях на видимо вещество може понякога да се променя. Енергийният заряд на локалната вселена и придобитата от нея потенциална материя се определят от манипулациите на управляващите енергиите и техните предшественици, както и от действията на Сина-Създател и от вродения дар за физическо управление на неговия съзидателен партньор.

(32:2.1) Като използват предварително съществуващата енергия, тези божествени Синове създават видимо вещество, проектират живи създания и с помощта на вселенското присъствие на Безкрайния Дух сътворяват многоликата свита от духовни личности.

(32:2.3) Първият завършен акт на физическо творение в Небадон е бил организирането на столичния свят - архитектурната сфера на Салвингтон заедно с нейните спътници. От времето на първите действия на енергийните центрове и физически регулатори до пристигането на живия персонал на завършените сфери на Салвингтон са изминали малко повече от един милиард от вашите настоящи планетарни години. Веднага след Салвингтон последвало създаването на стоте столични свята и техните 490 спътника, от заплануваните съзвездия и десетте хиляди столични свята на заплануваните локални системи за планетарно управление и администрация, заедно с техните архитектурни спътници. Подобни архитектурни светове са предназначени както за физически, така и за духовни личности, а също и за промеждутъчните, моронтийни или преходни степени на съществуване.

Точка III. Еволюция на Небадон

Точка А. Локалната вселена не се състои от отделни астрономически системи и независимо че произхожда от различни мъглявини, тя има общо пространствено движение, което създава единна цялост.

(41:0.1) Присъствието на Съзидателния Дух е този характерен пространствен феномен, който отделя едно локално творение от останалите. Цялата Небадон е запълнена с явното пространствено присъствие на Божествената Попечителка на Салвингтон и това присъствие също толкова несъмнено изчезва при външните граници на нашата локална вселена. Това, което е изпълнено с Майчинския Дух на нашата локална вселена, е Небадон; това, което излиза извън неговото пространствено присъствие, се намира извън пределите на Небадон и се отнася към извън-Небадонските региони на пространството на свръхвселената Орвонтон - други локални вселени.

(41:0.3) Една или няколко и даже много такива мъглявини могат да влизат в пределите на една локална вселена - така физически Небадон била образувана от звездното и планетарно потомство на Андроновер и други мъглявини. Произходът на сферите на Небадон е свързан с различни мъглявини, но всички те имали определена минимална общност на пространствено движение, коригирано от разумните действия на управляващите енергията така, че да се създаде нашето днешно натрупване на определени пространствени тела, които - като единно цяло, извършват съвместно завъртане по орбитите на свръхвселената.

(41:0.4) Такъв е строежът на локалния звезден облак на Небадон, който понастоящем се върти по все по-устойчива орбита около Стрелец - центъра на този малък сектор на Орвонтон, към който се отнася нашата локална вселена.

Точка Б. Салвингтон - столицата на Небадон, е разположена в самия център на енерго-масата на локалната вселена. Но вашата локална вселена не е единична астрономическа система, макар че в нейния физически център се намира огромна система. (32:2.4)

Точка В. Развитие на Небадон

Точка 1. Мъглявината Андроновер

(57:1.3) Преди 987 000 000 000 години спомагателният организатор на силата, в това време изпълняващ задълженията на 811 307 -ия инспектор от Орвонтонската серия, пътувайки извън Уверса съобщил на Извечно Древния за това, че в един от източните [според състоянието по това време] сектори от пространството на Орвонтон са възникнали благоприятни условия, позволяващи да се започне процес на материализация.

(57:1.4) Преди 900 000 000 000 години, както свидетелстват архивите на Уверса, Уверският Съвет по Равновесието поръчал на правителството на свръх-вселената да изпрати един от организаторите на силата заедно с персонал в региона, указан вече от инспектор номер 811 307. Орвонтонските власти изпратили първооткривателя на потенциалната вселена да изпълни разпореждането на Извечно Древния, предвиждащо създаването на ново материално творение.

Точка 2. Организатори на силата иницират мъглявината Андроновер

(57:1.6) Преди 875 000 000 000 години била надлежно иницирана гигантската мъглявина Андроновер, номер 876 926. За възбуждане на енергиен вихър, нарастнал евентуално до размерите на обширен

пространствен циклон, било достатъчно само присъствието на организатора на силата и взаимодействащия с него персонал. След иницирирането на подобно небулярно въртене, организаторите на жизнената сила просто се отдалечават под прав ъгъл спрямо плоскостта на въртящия се диск и от този момент нататък вътрешните свойства на енергията осигуряват последователна и подредена еволюция на новата физическа система.

Точка 3. Андронвер се е утвърдила преди 800 000 000 000 години
(57:2.2) Преди 800 000 000 000 години Андронвер се е утвърдила като една от величествените първични мъглявини на Орвонтон. Малко нещо привличало вниманието на астрономите на съседните вселени, наблюдавали този феномен на пространството. Измерванията на гравитацията, извършващи се в съседните творения показвали, че в регионите на Андронвер се извършвала материализация на пространството, но всичко се ограничавало единствено с това.

Точка 4. Преди 600 000 000 000 години настъпил пик в мобилизацията на енергията на Андронвер.
(57:2.4) Преди 600 000 000 000 години настъпил пик в мобилизацията на енергията на Андронвер; мъглявината достигнала своята максимална маса. В това време тя била гигантски кръгообразен газов облак по форма напомним сплескан сфероид. Този начален период се характеризирал с диференцирано образуване на масата и варираща скорост на въртене. Наближавало времето, когато под действието на гравитацията и други влияния запълващите пространството газове започват да се превръщат в организирана материя.

Точка 5. Мъглявината станала спирална и огромно системно физическо вещество се е появило в газообразния облак.
(57:3.3) Към времето, когато Андронвер достигнала максимална маса, гравитационният контрол на газообразното съдържимо започнал да отслабва и настъпил стадият на освобождаването на газове, в течение на който газът се устремил навън по два гигантски ясно оформени ръкава, образували се откъм противоположните страни на майчината маса. Бързото въртене на грамадното централно ядро скоро придало на двата простиращи се газови потока вид на спирала. Охлаждането и последващото свиване на частите на тези разпрострени ръкави довели до появата на възли: такива по-плътни участъци представлявали огромни системи и подсистеми от физическа материя, кръжащи в пространството сред газовия облак на мъглявината и трайно удържани в гравитационния обхват на породилия ги вихър.

Точка 6. После настанала ера на свиване на газа и критическия центробежен стадий формирало слънца.
(57:3.4) Но мъглявината вече започнала да се свива и увеличаването на скоростта на въртене още повече отслабило гравитационния контрол. Скоро крайните газообразни региони започнали да се освобождават от непосредственото въздействие на мъглявинното ядро, разпространявайки се в пространството на неправилни кръгове, връщайки се в централните региони за завършване образуването на своите пръстени и така нататък. Но това бил само промеждутъчен стадий на развитието на мъглявината. Приближавало се времето, когато поради постоянно нарастващата скорост на въртене в пространството по самостоятелни орбити започват да се изхвърлят огромни слънца.
(57:3.5) В далечното минало така се случило и с мъглявината Андронвер. Енергийният диск се увеличавал дотогава, докато не достигнал максимални размери, след което, с настъпването на фазата свиване, започнал да се върти все по-бързо и по-бързо, докато накрая не настъпил критичния центробежен стадий и не започнал огромния разпад.

Точка 7. Първото слънце на Андронвер се е появило преди 500 000 000 000 години и започнало своето пътешествие в пространството.
(57:3.6) Преди 500 000 000 000 години се появило първото слънце на Андронвер. Прокарвайки в пространството огнена ивица, то се изтръгнало от майчините гравитационни обятия и се устремило към непознато самостоятелно съществуване в космоса на създанието. Неговата орбита била обусловена от траекторията на пробегата. Такива млади слънца бързо придобиват сферична форма и започват своя дълъг и богат на събития път като звезда в пространството. С изключение на терминалните мъглявинни ядра, абсолютното мнозинство слънца на Орвонтон възникнали по аналогичен начин. Такива устремяващи се в пространството звезди преминават през различни периоди на еволюция и последващо служене във вселената.

Точка 8. В мъглявината Андронвер започнал период на повторен захват.
(57:3.7) Преди 400 000 000 000 години в мъглявината Андронвер започнал период на повторен захват. Много от най-близките и по-малки слънца били захванати в резултат от постепенното увеличаване и по-

нататъшно уплътняване на майчиното ядро. Много скоро започнала терминалната фаза на мъглявинно уплътнение - период, който винаги предшества окончателното разделение на исполинските пространствени натрупвания на енергия и материя.

Точка 9. Скоро след тази епоха Михаил започнал създаването на вселената Небадон. Създаването на архитектурните светове е завършено преди 5 000 000 000 години.

(57:3.8) След тази епоха не изминали и милион години и Михаил Небадонски, Райският Син-Създател, избрал тази разпадаща се мъглявина като мястото за подвига на сътворяването на своята вселена. Почти веднага след това било започнато създаването на архитектурните светове на Салвингтон и стоте планетни групи, отнасящи се към столиците на съзвездията. Необходими били почти един милион години за създаването на тези групи от специално сътворени светове. Столичните планети на локалните системи били конструирани в течение на периода, който започнал по това време и завършил приблизително преди пет милиарда години.

Точка 10. Преди 300 000 000 000 години орбитите на слънцата на Андронвер станали устойчиви и персонала на Михаил пристигнал в Салвингтон.

(57:3.9) Преди 300 000 000 000 години орбитите на слънцата на Андронвер станали устойчиви и мъглявинната система встъпила в промеждутъчен период на относителна физическа стабилност. Приблизително по това време персоналят на Михаил пристигнал в Салвингтон и уверското правителство на Орвонтон признало физическото съществуване на локалната вселена Небадон.

Точка 11. Преди 100 000 000 000 години бил достигнат пик на мъглявинно свиване и започнал период на разхвърляне на слънца.

(57:3.12) Преди 100 000 000 000 години бил достигнат пик на мъглявинно свиване и максимално топлинно напрежение. Понякога този критичен стадий на противоборство на гравитацията и високата температура трае векове, но рано или късно топлината излиза победител в борбата с гравитацията и започва завладяващ период на разхвърляне на слънца. Така завършва вторичния етап от съществуването на пространствената мъглявина.

Точка 12. Завършване на първия период от загубите на слънцето – третичния цикъл на мъглявината.

(57:4.2) Преди 75 000 000 000 години тази мъглявина е достигнала апогея на стадия на звездно семейство. Това бил пика на първия период от загубите на слънцето. Около повечето от тях оттогава се формирали крупни системи от планети, спътници, черни острови, комети, метеори и облаци космически прах.

Точка 13. Завършване на третичния цикъл на мъглявината - организация и относителната устойчивост.

(57:4.4) Преди 25 000 000 000 години завършил третичния цикъл на мъглявината, което довело до организацията и относителната устойчивост на обширните звездни системи, образували се от майчината мъглявина. Но в централната маса на останалата част от мъглявината продължавал процеса на физическо свиване и усиление на топло-образуването.

Точка 14. Преди 8 000 000 000 години започнал най-мощният терминален взрив – края на мъглявината.

(57:4.6) Преди 8 000 000 000 години започнал най-мощният терминален взрив. В течение на подобен космически катаклизъм в безопасност се намират само външните системи. Това било началото на края на съществуването на мъглявината. Завършващото изригване на слънца продължило почти два милиарда години.

Точка 15. Преди 6 000 000 000 години се родило вашето слънце.

(57:4.8) Преди 6 000 000 000 години завършил терминалния разпад и се родило вашето слънце - петдесет и шестият, бройки от края, член на второто звездно семейство на Андронвер. Завършващият взрив на мъглявинното ядро породил 136 702 слънца, повечето от които представлявали единични светила. Общият брой слънца и слънчеви системи, възникнали в мъглявината Андронвер, бил 1 013 628. Поредният номер на слънцето от вашата слънчева система е 1 013 572.

Точка 16. И ето, огромната мъглявина Андронвер престанала да съществува, но тя продължава да живее в много слънца и техните планетни семейства, появили се в този майчински пространствен облак. Остатъкът от ядрото на тази величествена мъглявина и досега гори с червеникава светлина и продължава да отдава умерено количество светлина и топлина на запазилите се членове на планетното семейство от сто и шестдесет и пет свята, които днес се въртят около своята почтена майка, породила две могъщи поколения монарси на светлината. (57:4.9)

Точка 17. Организацията на планетарните обители на Небадон продължава, тъй като тази вселена е наистина едно младо образуване в звездните и планетарни владения на Орвонтон. Съгласно последните данни в Небадон се намират 3 840 101 обитаеми планети, а Сатания - локалната система, към която принадлежи и вашият свят, в много отношения прилича на другите системи. (32:2.9)